

TÉMA MĚSÍCE

LÍBEZNICE VE SVĚTLE REFLEKTORŮ

Tentokrát to nebudou reflektory jevištní, kterých si Líbenice užily v minulých letech více než dost při předávání mnoha ocenění za architektonický počin v oblasti veřejných budov i prostranství. Je duben, měsíc bezpečnosti na dopravních komunikacích, tak se podíváme do světél reflektorů dopravních. Líbenice sice nejsou důležitým dopravním uzlem, ale tepnou určitě jsou. Možná i proto získal v současné vládě bývalý starosta obce Martin Kupka do své dílky rezortu dopravy. A zkušeností má třeba jen z naší obce víc než dost.

Líbenice leží v krajině, kterou již od pravěku protínaly důležité komunikace jih–sever a východ–západ. V 18. století byla cesta přes Líbenice jednou z šesti hlavních císařských silnic v Čechách, což dokládá pozdní barokní kamenný most přes Líbeznický potok. Ve století devatenáctém obcí projížděly pravidelné dostavníkové spoje, z nichž některé vozily i pasažéry Labské paroplavby z Prahy do přístavu v Obříství. Na Mírovém náměstí byla v čp. 44 přepřahací stanice a zájezdní hostinec. Ovšem jak všichni víme, devatenácté století bylo „stoletím páry“, tak se nelze divit, že století dvacáté přivádí koně už jen pod kapotu nových automobilů. A pochopitelně autobusů. První autobusový spoj z Mělníka přes Líbenice jezdil od roku 1912 do začátku první světové války, ale nebyl prý moc spolehlivý, jak uvádí kronika obce Líbenice: „Tyto autobusy jezdily přes Zdiby do Prahy, našinci jich málo používali. Ostatně toto pokusné vozidlo občas nedojelo a cestující museli třeba ze Zdib dojít do Prahy pěšky.“ Přesto se jednalo o historicky druhou autobusovou linku na území Prahy, licenci získal mělnický podnikatel František Černý. V zimě roku 1924 byla autodopravní společností v Holešovicích zavedena první autobusová linka Líbenice–Bořanovice–Praha. Během první republiky přes Líbenice jezdilo

nejvíce spojů autobusů pana Václava Krymla (z Mělníka) a také některé spoje státních autobusů. Po roce 1945 se autobusová doprava rozšiřovala, počet spojů se zvyšoval a přes Líbenice jezdily autobusy příměstské i dálkové. A tak je tomu vlastně dodnes. Jen ČSAD nahradilo nejprve ČSAD Střední Čechy a v devadesátých letech byla autobusová doprava přes Líbenice začleněna do integrované dopravy Prahy a Středočeského kraje. V roce 2000 vedla přes Líbenice pouze jedna příměstská linka 305 z Českomoravské přes Letňany a Hovorčovice do Líbenice a dále do Měšic, Nové Vsi a Čakovic. V současné době v obci stavějí tři třístovkové linky, z nichž 348 jede přes Neratovice a končí v Obříství podobně jako dostavníky Labské paroplavby, 368 končí v Předboji a 369 jede na Mělník s konečnou zastávkou ve Štětí. Středočeská linka 657 jede z Odoleny Vody do Brandýsa a linka 656 projíždí všemi spádovými obcemi líbeznické školy. Ač se to mnohým cestujícím nemusí zdát, četnost spojů je pravidelně navyšována podle požadavků především ze stran starostů obcí.

Autobusy však nebyly jediným dopravním prostředkem pro spojení Líbenice s Prahou. Nechme už

SLOVO STAROSTY

Milí sousedé,

jaro je spojeno i s postupným přechodem sportovních aktivit z tělocvičen do venkovního prostředí. Počasí sice tomuto přechodu zatím moc nepřálo, ale nyní je již příznivější. Byl bych moc rád, kdybyste pro venkovní sportování více využívali multifunkční hřiště v Areálu zdraví. Zahrát si můžete tenis, malou kopanou, nohejbal, basketbal, volejbal, hokejbal. Na rezervacní systém jste již zvyklí z užívání kluziště. Cenové podmínky zůstávají stejné jako loni. Pokud by vás od využívání multifunkčního hřiště přesto něco odrazovalo, napište na obec nebo přímo mně. Budeme se tím zabývat. Chceme, aby hřiště sloužilo veřejnosti v co největším rozsahu.

V obci již máme nainstalovaná nová úsporná LED svítidla všude tam, kde podle projektu mělo dojít k obměně. Úspora pro obec bude znatelná. Ze zpětné vazby od některých z vás vyplývá, že pozitivně hodnotíte i to, že nové veřejné osvětlení podstatně méně svítí do oken přilehlých domů, a nepůsobí tedy rušivě. Celkové náklady na výměnu navíc zcela pokrývala dotace od Ministerstva pro místní rozvoj.

Začátkem května budeme otevírat nabídky v zadávacím řízení na zhotovitele rekonstrukce ulic Bedřicha Smetany, Bořanovická a K. H. Borovského. Jakmile uzavřeme smlouvu, budeme po projednání se zhotovitelem informovat obyvatele dotčených ulic o průběhu stavebních prací. V dubnu Ministerstvo pro místní rozvoj vyhlásilo i námi dlouho očekávanou dotační výzvu na obnovu místních komunikací se lhůtou podávání žádostí od 2. května. Žádost o dotaci připravujeme a hned ji podáme. V jiné dotační výzvě jsme již podali žádost o dotaci na výstavbu chodníku od zahradnictví k logistickému areálu v Pakoměřicích. Pokud uspějeme, mohli bychom začít s realizací.

V některých částech Líbenice jste se opět začali setkávat s nižším tlakem vody, tento problém se objevil jako téma i na sociálních sítích. Vznikla oprávněná obava, zda zemní vodojem tlak vody vyřeší. Skutečnost je však taková, že vodojem ke dni přípravy tohoto vydání Líbeznického zpravodaje ještě nebyl uveden do provozu z důvodu softwarových problémů systému řízení čerpadel. Podle vyjádření Středočeských vodáren, a. s., by k vyřešení problému a ke spuštění vodojemu mělo dojít do několika týdnů.

Nemám zatím dobrou zprávu ohledně náhradní výsadby uschlých stromů v zeleném pásu u školy. Dodavatel, který má na vlastní náklady výsadbu provést, nemůže sehnat potřebný počet stromů druhu javor babyka. Druhou skladbu kvůli obdržené dotaci přitom potřebujeme dodržet. Budeme ještě zkoušet vyjednat s poskytovatelem dotace možnou změnu druhové skladby.

Snažíme se nezapomínat ani na pomoc potřebným. Proto jsme se s naší spoluobčankou Danou Pavlouškovou, ředitelkou neziskové organizace Klub svobodných matek, dohodli na uspořádání charitativní sbírky oblečení pro rodiny samoživitelů, která se uskuteční v sobotu 13. května od 9 do 17 hodin v malém sále v hale Na Chrupavce.

Přeji vám krásné jarní dny.

Dokončení na straně 3

i ROZHOVOR

ZAHRÁDKAŘENÍ SPOLUVYTVÁŘÍ ŽIVOT V OBCI

V letošním roce slaví své výročí sdružení místních zahrádkářů. Přesně před 120 lety, v roce 1903, byl založen Okrašlovací spolek, který vedl pan poštovník Gustav Planzer z čp. 147. V roce 1963 přišli Václav Černý z čp. 1 se svým tchánem z čp. 268 Václavem Aimem s iniciativou založit základní organizaci Československého ovocnářského a zahrádkářského svazu, který by na Okrašlovací spolek navázal. Ustavující schůze proběhla 17. března 1963. Tímto okamžikem vzniklo sdružení, které bez přestávky v Líbeznickách funguje pod dnešním názvem základní organizace Českého zahrádkářského svazu dodnes. Jelikož je toto výročí bezpochyby významné, obrátil jsem se s pár otázkami na předsedkyni sdružení Annu Pavlasovou.

Výročí, které v letošním roce slavíte, je významné, 120 let od vzniku Okrašlovacího spolku a 60 let od založení základní organizace místního zahrádkářského svazu. Které výročí je pro tebe významnější?

Pro mě určitě těch 60 let, protože z té novodobé historie si pamatuji více. Ale 120 let je daleko významnějším výročím, protože tehdy to byl úplný počátek vzniku celého spolku.

Zahrádkáři vždy byli svébytně spjatí s venkovem, ve vaší výroční brožurě jsem se dočetl, že členové mívají v minulosti různé činnosti, kterým se věnovali. Jak se to rozvíjelo a jak je to dnes?

Myslím, že to nikdy nebylo až tak úplně rozděleno na činnosti. Každý dělal to, co mu šlo nejlépe. Stejně jako v dnešní době. Když mi nový člen říká: „Ale když mně umře každá kytky, kterou dostanu...“, odpovím mu, že zahrádkář nemusí být jen pěstitel. Pěstitel by se třeba neobešel bez opravy, když se mu rozbije traktor nebo sekačka, a ten opravář nutně nemusí umět sázet třeba tulipány. Takových příkladů bych mohla dát spoustu. Vše je propojeno, jedno nemůže bez druhého fungovat.

Ze svého dětství si pamatuji na výstavy, které sdružení organizovalo v klubovně u Machů, kterou budou líbezníci znát jako dnes již uzavřenou Restauraci u Musilů. Výstavy se konaly také na Obecním úřadě. Míváte i v dnešní době podobné akce?

Já si je z dětství pamatuji také. A díky tomu, že moje matka byla také členkou zahrádkářů, tak jsme jako děti museli před výstavou leštit ovoce, aby bylo ještě krásnější. To bylo v době, kdy vystavená zelenina, květiny a ovoce byly víceméně z místních zdrojů. Dnes už je v okolí málo pěstitelů, kteří by chtěli své výpěstky prezentovat. Takže výstavy v současné době nejsou, ale co není, může opět být.

Jaký je v dnešním přetechizovaném světě 21. století význam podobných sdružení, mají lidé ještě co nabídnout?

V dnešní době možná ještě větší než kdy předtím. Dříve se lidé z vesnice družili mnohem víc, všichni se víceméně znali. Takové sdružení může dát lidem pocit, že do té vesnice patří, že mohou spolupracovat její život. Dnes už nás není nic povinností. Pokud má někdo čas a chuť, může kdykoli přijít a pomoci, a pokud nemůže, nikdo mu hlavu neudrží. Jedinou povinností je zaplatit roční členský příspěvek, a nalepit si známku do průkazky.

Předsedkyně sdružení jsi se stala na podzim roku 2021, což je vlastně nedávno. Co bylo hlavním důvodem, že jsi do toho šla? Co pro tebe znamená být členem líbeznických zahrádkářů?

Když za mnou přišla členka zahrádkářů Lída Horáčková, jestli se nechci stát předsedkyní spolku, tak jsem o tom vůbec neuvažovala. Trvalo mi půl roku, než jsem se rozhodla. Poslední impulz mi dal vlastně Tomáš Barbora, starosta Líbeznických hasičů. Trochu mě nakopl a pak už to šlo všechno samo. Letos jsem se probírala hodně historií naší organizace a najednou mi došla jedna věc. Pan Gustav Planzer, zakladatel Okrašlovacího spolku a tím vlastně i zahrádkářů, byl zároveň u zrodu Líbeznických hasičů a jejich prvním velitelem. Evidentně to byl hodně akční člověk. To je vlastně také o tom propojení. Možná proto jsme si s hasiči nejbližší, nejspíš je to tam někde nastavené už 120 let. Mám kolem sebe skvělé lidi, kteří jsou spolu se mnou ve vedení spolku, jsem sice předsedkyní, ale na chodu se podílí celý sedmičlenný výbor. Potom pomáhají také další řadoví členové a nemohu zapomenout ani na obec, která podporuje všechny obecní spolky. Pro mě osobně to znamená odpovědnost, navázání na práci předešlého výboru, ráda bych pokračovala a rozvíjela jejich práci. A hlavně je neklamala, když mi dali svou důvěru. Zatím se za pochodu všechno učím, a když něco nevím, tak mi ostatní s radostí poradí.

Kdyby někdo uvažoval o tom, zda vstoupit do líbeznického zahrádkářského svazu, co by pro něj mělo být tím největším lákadlem, aby se stal vaším členem?

Jak už jsem říkala, k nám se může přidat každý bez ohledu na to, jestli pěstuje mrkev nebo si něco strouká ze dřeva. Důležitá je chuť se přidat, chuť něco dělat, i kdyby jen trochu, ale bez té chuti to prostě nefunguje.

Jaká je činnost líbeznických zahrádkářů v dnešní době? Jaké pořádáte akce, co nového připravujete?

Navázali jsme na akce předchozího výboru, pořádáme tedy různé výlety, přednášky a soutěže a podílíme se také na akcích pořádaných obcí. Na konci března to byl výlet za nákupy v Polsku, 8. dubna jsme se připojili k zahrádkářům z Baště na výlet na výstavu Zahrada Čech do Litoměřic. Ráda bych pozvala spoluobčany 13. května do haly Na Chrupavce, kde s ostatními spolky pořádáme Spolkový benefiční ples. Obnovujeme také soutěž o nejkrásnější zahrádku a o nejkrásnější truhlík, která měla první ročník již v roce 1943. A to je letos vlastně další kulaté výročí. V červnu chceme pořádát výlet na jahody do Vraňan a na oslavách Dětského dne v Areálu zdraví budeme pomáhat na některých staništích. Pokud bude zájem, uskuteční se dva kurzy: Zabíjáci v zahradnickových službách, který se zabývá praktickou biologickou ochranou včetně přípravy vlastních biopreparátů a rostlinných postřiků, a pak kurz Rostlinolékařské minimum, který je primárně zaměřen na diagnostiku chorob, škůdců a abiotických poškození rostlin. Oba kurzy budou celodenní, tři hodiny dopoledne od 9 do 12 hodin a tři hodiny odpoledne od 13 do 16 hodin. Kapacita jednoho kurzu je 20 osob.

Anna Pavlasová

foto Michal Pavlas

V září plánujeme zájezd na Den otevřených dveří do šlechtitelské stanice ve Svijanském Újezdě a jako každoročně budeme i na některých vstupech na akci Líbeznické posvícení.

V říjnu plánujeme podzimní výlet do Polska za nákupy a Vejšlap povodím Mratínského potoka. Listopad bude ve znamení Halloweenské soutěže, letos to bude již 3. ročník.

V prosinci bude Svičkována, na které s dětmi vyrábíme svíčky, potom adventní zájezd do Zittau a akce letošního roku zakončíme v prosinci vánočním punčem na náměstí. Informace o všech akcích budou zveřejněny na sociálních sítích, na nástěnce na náměstí a v Líbeznickém zpravodaji.

Jak a kdy proběhla oslava výročí líbeznických zahrádkářů?

Oslava proběhla 18. března v Pizzerii u Kouzelníka, kterou jsme začali naší každoroční výroční schůzí. Letos samozřejmě ve slavnostním duchu. Po ní následovala oslava i pro veřejnost s hudbou pro starší a pokročilá a končila večer diskotékou. Na sociální síti a web postupně přidáváme naskenovanou kroniku, kde si každý může o naší historii přečíst podrobnější informace. U příležitosti 120 výročí jsme také vydali brožuru o historii líbeznických zahrádkářů.

Co bys popřála vašemu sdružení do dalších let?

Vzhledem k tomu, že naše členská základna je napříč generacemi, kdy nejmladšímu členovi je 13 let a nejstaršímu, zakládajícímu členu naší základní organizace panu Rosendorfovi 93 let, bych našemu spolku popřála, aby ta mezigenerační spolupráce fungovala i nadále.

Popřála bych mu, aby se rozrůstal a byl stále tak akční, jakým je dodnes.

Děkuji za rozhovor.

Radek Kraus

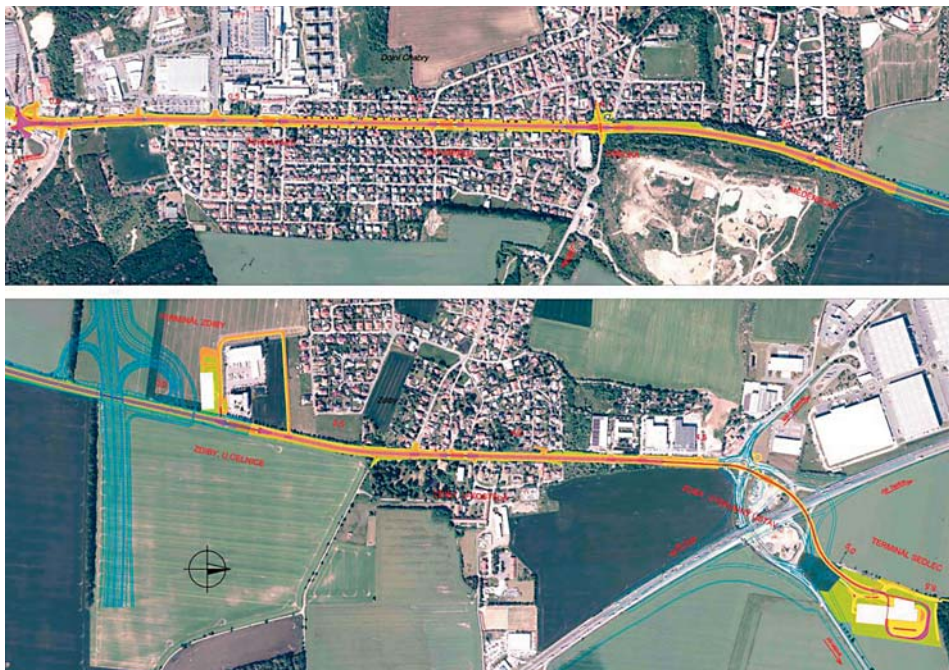
Dokončení ze strany 1

formany s jejich řádky uhlí, ovoce a jiného zboží v klidu odpočívají a podívejme se na další druh dopravy. Za druhé světové války nejezdily přes Líbeznice autobusy, tak lidé museli dojet na měšické vlakové nádraží. Podle líbeznické kroniky zde první vlaky začaly jezdit 28. října 1872; velmi zajímavé datum pro Českou republiku, a nejen pro ni. Cestování po železnici velmi zrychlilo spojení do Prahy a také podstatně zlevnilo. Ačkoli rozvoj automobilové dopravy ve dvacátých letech minulého století rozvoji železnice tolik nepřál, dnešní trend je zcela opačný. Vlakové spoje se stávají jedním z nejspolehlivějších dopravních prostředků. A díky zahlněným silnicím i nejrychlejším. Z měšického nádraží jste v centru Prahy za 30 minut, a to i v ranní špičce, kdy autem dojedete sotva k Bulovce. Linek příměstských vlaků přibývá a v některých částech Prahy se dokonce uvažuje o prodloužení jiného kolejového dopravního prostředku, kterým je tramvaj.

UŽ OD 18. STOLETÍ JSOU LÍBEZNICE HODNĚ DOPRAVNĚ VYTÍŽENÉ

Už v roce 2014 v rámci Aktualizace zásad územního rozvoje hlavního města Prahy byl jednou z priorit rozvoj systému veřejné dopravy nejen v Praze, ale i jeho potřebné rozšíření do Středočeského kraje. Důraz byl kladen na prodloužení tramvajových tratí v okrajových oblastech Prahy. Zapomeňme však na tramvaj, jak ji známe z Prahy. V případě těchto tratí se jedná o tramvaje vysokorychlostní, které mohou jezdit až 80 km v hodině. Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy vytvořil Strategii rozvoje tramvajových tratí v Praze do roku 2030, která definovala šest dopravních projektů, z nichž projekt tramvajové trati z vozovny Kobylisy přes Zdičky do Odolena Vody (Líbeznice) je na prvním místě pro realizaci. V roce 2021 byla stavba tramvajové trati odsouhlasena a v současné době probíhají přípravné a projekční práce první etapy s konečnou ve Zdičkách za dálnici směrem k Sedleci. „Zde by mělo vzniknout nové obřadště tramvají, kde by končila část příměstských autobusů. Pro další autobusy se počítá s přístupným uzlem u zastávky Zdičky. U celnice. Na obou místech budou postaveny parkovací domy P+R. Předpokládáný termín realizace je plánován v rozmezí let 2025–2027. Druhá etapa pak počítá i s možným napojením navazujících oblastí, nejprve obce Líbeznice a po roce 2030 by mohlo přijít na řadu i město Odolena Voda,“ říká bývalý místostarosta a zastupitel obce Radek Kraus. A současný místostarosta Michal Doubrava dodává: „S projektanty tramvajové trati jsme měli několik pracovních porad zejména ke druhé etapě prodloužení trati do Líbeznice. Nejlepší varianta by byla převést trať přes silnici I/9 od D8 do Líbeznice a v místě odbočky na Bořanovice udělat první zastávku. Trať by pak pokračovala podél vnitřní části obchvatu Líbeznice a konečná by byla vpravo od ulice Družstevní směrem na Baš.“ A Radek Kraus doplňuje: „V souvislosti s plánovaným zdvoukolejněním a elektrifikací železniční tratě přes Měšice se výhledově počítá s prodloužením tramvají až do Měšic.“ Takže tramvají na nádraží do Měšic a hurá vlakem do Prahy.

A u vlaků se ještě zastavme. Již územní plán obce z roku 2000 měl vymezen koridor pro výstavbu vysokorychlostní trati směrem na Dráždany a Berlín. Vedl od jihozápadu rovným směrem od Hovorčovic přes okraj Měšic a míjel současný kruhový objezd U Papryčů severozápadním směrem dále do Českého středohoří. Nový územní plán obce už sice obsahuje aktualizovanou trasu (trať se ladným obloukem točí kolem Líbeznice), ale na podobě trati se stále intenzivně pracuje a probíhají jednání se zástupci obcí

Terminál Sedlec

na trase Praha–Dráždany. „Podoba vysokorychlostní tratě je v případě naší obce naštěstí již ustálená. Při východní straně Líbeznice se počítá se zaústěním tratě do tunelu o délce 2 470 m, který začíná již v úrovni Hovorčovic a měl by vyústit kolem ulice Nádražní. V současné době probíhají průzkumné geologické práce pro přípravu dokumentace pro územní rozhodnutí. Zahájení stavby se předpokládá v roce 2027,“ shrnuje starosta obce Jan Havlíček. Ačkoli výstavba VRTky přinese i modernizaci trati přes Měšice, stále to pro Líbeznické nebude ta nejdostupnější doprava. Tou i nadále zůstává automobilová.

Od šedesátých let minulého století se stává osobní automobil v podstatě dalším členem domácnosti a nemálo „Pražáků“ s ním začalo vyrážet na víkendové pobyty na svých chatách a chalupách. A tak se Mírové náměstí stalo víkendovou tranzitní trasou; směrem na Mělník v pátek a opačným směrem v neděli, kdy se středem obce vracely kolony aut odpočatých chalupářů z Kokořínska, Českolipska i vzdálenějších Lužických hor. Sametová revoluce a následné osídlování blízkých a postupem vzdálenějších a vzdálenějších obcí kolem Prahy způsobily, že tranzit středem Líbeznice se stal každodenní realitou. Radikální omezení automobilové dopravy centrem obce mělo přijít s výstavbou obchvatu a úpravou dopravního značení na křižovatce u Katranu. EIA neboli Studie vlivu na životní prostředí z roku 2009 plánovala, že 80 % tranzitní dopravy povede přes obchvat. Dopravní průzkum z roku 2012 to sice potvrdil, ale úlevu Mělnické a Mírovému náměstí to nepřineslo. Průměrná délka kolony mezi sedmou a osmou hodinou ranní čítá 372 metrů a nejdelší

zaznamenaná kolona v době měření byla o délce 590 metrů. A stane-li se na „Déosmíče“ bouračka, je to v Líbeznících horší než u Muzea či v Argentinské. Dnes by roudnický řidič auta, který v roce 1923 „jel přes Líbeznice rychlostí značně převyšující 15 km za hodinu; na udání četníka byl odsouzen k pokutě 40 Kč ve prospěch chudinského fondu obce Líbeznice“, pokutu rozhodně nedostal.

V letošním roce dopravní situaci „vylepší“ plánovaná rekonstrukce silnice od kruhového objezdu na Měšice a dále až do Byšic a také začátkem dubna zahájená generální oprava můstku přes Líbeznický potok na ulici Zdičská. To vše na katastru Líbeznice. A aby toho nebylo málo, občas ŘSD uzavře ve Zdičce sjezd na Líbeznice či podjezd pod dálnici.

Každodenní kolony aut s rozsvícenými světly tak připomínají spíše žlutočervené korálky navlečené na nekonečné šňůrce. A pohled na ni potěší snad jen cestující v letadlech, která se jedním z hlavních leteckých koridorů přes Líbeznice blíží na přistávací dráhu v pražské Ruzyni. Ani tento dopravní prostředek není pro Líbeznice neznámý: „Asi r. 1913 vznášela se nad zdejší krajinou pýcha pruského militarismu Zeppelinova vzducholod před svou strašlivou zkázou. Tudy letěli inž. Čihák, Kašpar na svém letadle z Mělníka do Prahy r. 1912 dne 6. XII. v 12:45, asi r. 1892 spadl Na skalech balon.“

Kdyby v Líbeznících byla splavná řeka... ale raději žádné kdyby. Líbeznice jsou dopravně vytížené ažaž a i nadále zůstávají tím, čím byly již od pravěku – velkou dopravní tepnou v okolí Prahy. Stojí ale o to ve dvacátém prvním století?

-IČ-
fotografie archiv obce

ZJEVENÍ A ZÁZRAKY 12. DUBNA V LÍBEZNICKÉ ŠKOLE

I když to víme a běžně si to příliš neuvědomujeme, život se za posledních sto let velmi změnil – obklopují nás jiné radosti i starosti a také jiná technika všeho druhu.

Několik učitelek (dnes 85–90letých), které v Líbeznické škole koncem padesátých a šedesátých až sedmdesátých let učily, bylo zvědavých, jak jejich bývalé působiště vypadá dnes. Spolu se skupinou žáků (dnes lidé ve věku 75+) se domluvily s ředitelem školy na návštěvě, k níž došlo 12. dubna – tedy přesně 62 let po události, jakou byl první vesmírný let s lidskou posádkou z planety Země s kosmickou lodí Vostok se sovětským kosmonautem Jurijem Gagarinem. Paní učitelka Jiřina Lokvencová tuto událost tehdy dětem ve třídě sdělila slovy: „Dnešním dnem jsme, děti, vstoupili do nové epochy lidstva, do epochy letů do vesmíru.“ A hle, už za osm let poté první kosmonaut sestoupil na povrch měsíce. Líbeznická škola byla v té době již tři roky nová, bylo v ní asi 14 tříd a během jejich učitelování v ní k žádným dalším větším změnám nedošlo, a takovou si ji skupina návštěvníků pamatovala.

MILÉ SETKÁNÍ PO LETECH

Dnes líbeznická škola představuje pozoruhodnou unikátní instituci vzbuzující úctu a obdiv. V záplavě každodenních stresujících jevů, mezi které patří kromě válek či devastace přírody a podobných vnučujících se globálních problémů včetně osobně neblahých hříchů civilizace, jako je ztráta mezigenerační solidarity, rozmazlenost a změkčlost mládeže, rozevírající se nůžky mezi finanční elitou a chudinou a podobně, působí atmosféra pěstování hravosti a přátelských mezilidských vztahů v líbeznické škole jako téměř neuvěřitelný zázrak.

Ředitel školy, František Grunt, osobnost nepopsatelně přátelská, velkodušná a laskavá, sám návštěvníky školou provedl a tím došlo k vícero šokantně radostným překvapením: celý areál školy působí až neskutečně velkoryse (škola je násobně zvětšena a k hlavní budově přibylý dva rondely vzbuzující obdiv a sympatie, hlavně jsou prostory školy výrazně a citlivě přizpůsobeny dětskému vnímání a potřebám; vybavení tříd (mimo jiné interaktivní tabule umožňující výuku s pomocí počítačů) je na úrovni dobrých severoamerických univerzit, spojení základní školy se základní uměleckou školou je pro atmosféru školy blahodárné a je jako ze sna – kam se člověk podívá tam vidí něco hezkého a nic ošklivého, například indiánské typy v učebně spolu s ostatním vybavením vytváří tvořivou atmosféru podněcující dětskou představivost, snění a inspiraci ke zkoumání a objevování tajemna.

Sportovní areál školy je dílem přemýšlivých architektů s velkým vkusem, působí jako hezké parky kolem zámků, jaké jsou k vidění v Itálii, Francii nebo Anglii (i v Čechách, jsou-li dobře udržované – zde v líbeznické škole je vše účelné, hezké a dobře opečovávané. První velký radostný šok nás návštěvníky zastihl v tanečním a koncertním sále – což je mimořádně noblesní prostora s vlastnostmi svatyně umění. Na budovu staré školy nově nastavené patro

Bývalí žáci i učitelé ZŠ Líbeznice

foto Václav Vacek

bylo dalším zjevením – je příjemně moderní a komfortní a je důmyslně promyšleno tak, že učit zde je radost. Kromě dalších impozantních školních učeben však na bývalé učitelky zapůsobila neplánovaná a nahodila konverzace ředitele s žáky, s nimiž jsme se při prohlídce školy setkávali. Sice šlo o kratičké dotazy (například „jak vám dnes chutnal na oběd, kluci“) a vstřícné odpovědi dětí – věcná náplň vždy přirozená, otázky a odpovědi vždy mile zdvořilé –, ale ve všech asi tak dvanácti nahodilých setkáních s žáky (i učiteli) byla nejnápadnějším rysem zjevná pohoda a tuto emoční instinktivní samozřejmost návštěvníci vnímali jako nonverbální sdělení „jsme rádi, že jsme tady, a je nám tu dobře“.

ŠKOLA PŮSOBÍ JAKO RADOSTNÉ ZJEVENÍ

I skvělí pedagogové někdy takovou pohodu přes veškeré své úsilí nevytvoří, patrně jsou k tomu zapotřebí mnohé další podmínky kromě pedagogického talentu. Zažít tuto atmosféru vzájemně přátelského vztahu ředitele s učiteli a žáky působilo návštěvníkům slastný pocit, „hle, jsme svědky zázraku, o němž jsme si už mysleli, že snad existovat ani nemůže“.

Po návštěvě školy se mnozí členové této návštěvy shodně vyjádřili, že škola na ně působí jako radostné zjevení a že v ní funguje více zázračné dobrých nápadů.

Všichni, kdo se na chodu a stavbě nové líbeznické školy podíleli a dosud podílejí, si zaslouží velké uznání a vděčný dík – povedlo se jim vytvořit něco, co působí jako radostný zázrak.

Pro úplnost uvedeme (bez akademických titulů) jmenný seznam návštěvníků (v závorce jméno za svobodna, pokud na škole učila nebo byla žákyní za svobodna):

Jiřina Košťálková (Lokvencová) s manželem Otou Košťálkem

Jarmila Havelková s dcerou Jarmilou, Jiřina i Jarmila jsou obě dlouholeté bývalé líbeznické učitelky, iniciátorky návštěvy

Alena Štrychová, celoživotní češtinářka působící v Praze a dalších městech

Milada Meningerová (Řimsová)

Marie Sedláková (Žižková)

Jindra Ocelková (Žižková)

Eva Kárová (Brodská)

Alena Doležalová (Havlinová)

Jarmila Prunerová (Vondráčková), dcera dlouholeté líbeznické učitelky paní Vondráčkové

Milan Srbek

... a autor článku Václav Vacek
(syn dlouholetého ředitele líbeznické školy
v sedmdesátých letech)

TANEČNÍ ŠKOLA DANY GREGOROVÉ OPĚT SOUTĚŽÍ

Dne 25. února 2023 se uskutečnila v Jihlavě kvalifikační soutěž pro světové finále Dance World Cup v Portugalsku. Děvčata z taneční školy se kvalifikovala do finále celé soutěže a v červnu odlétají reprezentovat Českou republiku.

Dance World Cup je jedinečná světová taneční soutěž, které se každoročně účastní na 20 tisíc dětí z celého světa. Je určena pro tanečníky od 4 do 25 let, kteří soutěží v různých tanečních žánrech: v klasickém baletu, moderním tanci, jazz dance, show dance, stepu, street dance / hip hopu, národním tanci a tanci se zpěvem.

Letos se finále uskuteční 30. června – 8. července 2023 ve městě Braga v Portugalsku.

Historie Světového poháru v tanci

V roce 1972 přijela do Londýna mladá německá tanečnice Korinna Sohn. Během svého pobytu se dozvěděla o taneční soutěži All England, která se konala pro děti každý druhý rok. Jako tanečnici jí to připadalo fascinující, protože o takové soutěži nikdy předtím neslyšela.

V roce 1973 se tedy rozhodla vzít dva žáky z taneční mateřské školy v Německu do Londýna, aby se zúčastnili této taneční soutěže. Tanečníci byli

velmi úspěšní a jejich úspěch se dostal na přední stránky novin v Mnichově a po celém Německu.

Další rok se do Londýna vrátila znovu, tentokrát s dalšími čtyřmi žáky, a opět byli na akci mimořádně úspěšní. V roce 1980 se rozhodla opustit svou taneční kariéru, aby převzala funkci ředitelky taneční školy své matky.

V roce 1982 se Korinna a malá skupina stejně smýšlejících lidí sešli a založili Ballettfoerderungskreis Muenchen eV, což je charitativní sdružení ve prospěch dětí. Jejich myšlenkou bylo podpořit děti, které rády tančí, ať už se stanou profesionálními tanečníky, nebo ne.

První německá taneční soutěž se konala v roce 1983 na severu Mnichova. K účasti na této akci byly osloveny taneční školy po celém Německu. Soutěžilo 150 dětí do 16 let z dvaceti různých německých tanečních škol až z dalekého severu jako Moelln a Hannover. Tato nová taneční soutěž se konala každé dva roky.

Do akce se nakonec zapojilo více tanečních škol, Německá taneční soutěž se stala v zemi dobře zná-

mou a přilákala mladé umělce z Rakouska, Švýcarska a Dánska.

V roce 2000 byla jedním z porotců Německé taneční soutěže učitelka řeckého tance. Myšlenka akce ji natolik zaujala, že požádala tým, aby jí pomohl zorganizovat podobnou soutěž v Řecku.

Korinna a její tým proto v roce 2001 zorganizovali Hellas Dance Festival, což byla mezinárodní taneční soutěž pro děti v řeckých Aténách.

Německá taneční soutěž se nadále rozšiřovala o účastníky z více zemí. Nyní se stala mezinárodní taneční soutěží a v roce 2004 vznikla první soutěž Světového poháru v tanci a juniorský tanec se poprvé konal v krásném divadle ve Fuerstenfeldbrucku u Mnichova v Německu. Toho roku se zúčastnilo deset mezinárodních tanečních škol, včetně škol z Izraele, Nigérie a Mexika.

Po roce 2004 bylo rozhodnuto, že Světový pohár v tanci se nyní stane každoroční událostí, která se koná každý rok v jiné zemi. Soutěže se konaly v těchto zemích: Polsko, Portugalsko, Kanada, Itálie, Rakousko, Francie, Anglie, Německo, Španělsko...

Ještě před tímto finále děvčata soutěžila na Taneční soutěži New Generation. Ta se již potřetí uskutečnila v prostorách Malého divadla v Liberci 10. dubna 2023.

A na květen už dívky téměř vyprodaly Laternu Magiku v prostorách Nové Scény Národního divadla s představením Panenka, které vymyslela a celou choreografii vytvořila trenérka Mgr. Dana Gregorová.

*Eva Hlavičková
fotografie archiv -dg-*

HISTORICKÉ OKÉNKO

OBCHOD A OBCHODNÍCI V LÍBEZNICÍCH

(2. část)

Příprava a realizace výstavby samoobsluhy na Mělnické čp. 395

SPOTŘEBNÍ DRUŽSTVA

Do padesátých let 20. století byli někteří soukromí obchodníci v obci sdruženi do družstva Bratrství, které mělo svou kancelář v čp. 89. Po znárodnění v roce 1952 bylo státními orgány rozhodnuto, že obchod na vesnicích bude družstevní – na rozdíl od měst, kde obchody zůstaly státními. Prodejny v obcích se tak dostaly pod vedení spotřebního družstva Jednota, které zajišťovalo zásobování vesnic. Ústřední heslo znělo „Zboží z Jednoty do každé samoty“. Roku 1956 byly na základě rozhodnutí Ústředního svazu spotřebních družstev v každém okrese vytvořeny samostatné Jednoty. Pro náš region sídlilo ústředí v Říčanech. Většina líbeznických zákazníků byla i členy této Jednoty, každý rok dostávali dividendy ve formě naturálií, jako byl rum, cukr apod.

Obchody byly ještě v sedmdesátých letech stále umístěny v soukromých objektech: v čp. 68 potraviny, v čp. 114 potraviny, v čp. 115 drogerie, která se pak přestěhovala do čp. 13, v čp. 15 mlékárna, v čp. 1 pojiždná prodejna a řeznictví, v čp. 272 masna, v čp. 31 železářství, v čp. 246 prodejna bot, v čp. 257 textil, v čp. 4 (ev. 10) stavebniny.

Jednota do svých provozoven příliš neinvestovala. Možným důvodem mohl být i fakt, že nebyly v jejím vlastnictví. Provozovny byly zastaralé s nevyhovujícími podmínkami jak pro zákazníky, tak pro samotné zaměstnance. Bývaly tmavé, chyběla klimatizace, zákazník často vcházel po schodech, jako by se zastavil čas.

Nicméně díky velmi schopným prodávacům a vedoucím, zejména panu Miroslavu Pozlerovi, paní Anně Švecové, manželům Slapnickovým, Haně Jiráčkové, Aničce Řepové, manželům Krupkovým, manželům Tišerovým, Amálce Kostecké, Věře Barborové, Věře Čácké, Janě Roedlové, Ludmile Horáčkové, Anně Sinecké, paním Vrbové, Studené, Libuši Jišové, Marii, Kerštofově, Maruše Suché, panu Vladimíru Staňkovi, Jarmile Procházkové, panu Václavu Černému, pánům Vernerovi, Minarikovi, Uhlířovi, Fantovi, Jelínkovi, Pazderovi aj., kteří dokázali mnohdy nemožné a byli schopni zajistit nedostatké zboží v dostatečném množství, prodejny fungovaly k maximální spokojenosti svých zákazníků,

ale i zaměstnavatelů, kteří z líbeznických prodejen měli nezanedbatelný zisk. Například v roce 1973 Spotřební družstvo Jednota na líbeznických prodejnách vydělalo více než 15 milionů korun za rok.

Jedním z nejdůležitějších úkolů, které Místní národní výbor Líbeznice řešil v sedmdesátých letech 20. století, byla zastaralá a nevyhovující obchodní síť. V té době byly v obcích Středočeského kraje již běžně postaveny nové samoobsluhy, které nahradily zastaralé prodejny. Samoobsluhy byly již běžné ve městech, se zpožděním se začínaly stavět i na vesnicích a na okrese Praha-východ se pak stávaly součástí vesnické infrastruktury. První samoobsluha v Československu byla otevřena již dne 1. června 1955 v Praze na Žižkově.

Ve druhé polovině 20. století byly na obcích díky práci občanů realizovány různé stavby veřejného významu, lidé je budovali většinou zdarma, ve svém volném čase v takzvaných Akcích Z. Samoobsluhami se výrazně zlepšil zákaznický komfort obchodních sítí, na jednom místě si člověk nakoupil zboží různého sortimentu, mohl je vzít do ruky a prohlédnout si je.

Zákazník byl do té doby zvyklý na individuální prodej, kdy prodáváč každého jednotlivého zákazníka obsloužil, prodáváč mu zboží ukázal, zákazník se zbožím nedotýkal a podle jeho přání bylo požadované množství odváženo na váze Berkel s velkou ručičkou, samozřejmě bez digitálního číselníku. Poté prodáváč zboží zabalil do balicího papíru nebo sáčku a zabalené položil na pult. Hned vedle stávala nádherně zdobená velká kovová pokladna.

HLEDÁNÍ VHODNÉ LOKALITY

Místní národní výbor se snažil prioritně najít vhodný pozemek pro výstavbu samoobsluhy. Jednou z navržených variant byla lokalita na náměstí na místě rodinných domů čp. 10, 11, 12, 13 a 14, což by znamenalo dané nemovitosti nejprve vykoupit. Následovalo jednání obce s Jednotou o navrženém umístění budovy. Jednota však poukázala na skutečnost, že k prodejně je potřeba mít i dostatečné provozní zázemí, což by ve skutečnosti znamenalo demolici dalších rodinných domů čp. 41, 63, 64, 104, 105, 116 a 135. Ve finále by samotná realizace znamenala demolici mnoha domů v nejstarší části obce, ale také nutnost zajistit náhradní bydlení pro jejich majitele. Navíc navržený prostor měl skalnaté podloží, které by stavbu prodražilo a pravděpodobně komplikovalo.

Začala se tedy hledat levnější varianta, a tak byl vytipován prostor bývalého cukrovaru v sousedství domu čp. 42. Jednota se rovněž obrátila na Místní národní výbor, zda by doporučil vhodnou stavební firmu, která by stavbu samoobsluhy realizovala. Obec poté oslovila osvědčenou státní firmu Armabeton, se kterou měla velmi dobré zkušenosti při výstavbě základní školy. S Armabetonem proběhlo předběžné jednání, které bylo pozitivní, následně byla uskutečněna schůzka, na které se měla podepsat smlouva, ale zástupce firmy se na jednání ne-

dostavil. Naopak v příštích dnech se dostavil na Okresní národní výbor (ONV) Praha-východ předseda Jednoty s tím, že na základě usnesení vyššího orgánu Jednoty prodejnu samoobsluhy v Líbeznici stavět nebude, že na ni nemají stavební kapacitu, jsou však ochotni novou samoobsluhu od obce převzít za náklady na stavbu do vlastní režie.

Obec sice nerada, ale souhlasila a začala hledat další vhodné řešení, ovšem bez překážky cesta nikam nevede. Nastaly další nepříznivé vlivy. Například Místní národní výbor se rozhodl pro výstavbu montované budovy nabízené podnikem Vítkovické železářny, ale ONV Praha-východ (který poskytoval finanční prostředky) tuto akci nepodpořil a jedinou možností, kterou by odsouhlasil a zafinancoval, byla výstavba zděné budovy, provedené v Akci Z. To se také nakonec uskutečnilo.

Stavbu si vzal na starost tehdejší předseda MNV Jaroslav Holub (vedl obec v letech 1974–1981), měl letitou praxi stavbyvedoucího velkých investičních akcí. Podařilo se mu připravit veškeré podklady k odsouhlasení stavebního povolení, stavbu zahájit a řídit až do její kolaudace. Na výstavbě samoobsluhy se podíleli zejména občané obce Líbeznice. Lidé chodili na brigády Akce Z po celou dobu její výstavby. Nakonec se podařilo investici úspěšně dokončit. Stavba samoobsluhy byla slavnostně předána do užívání veřejnosti 5. listopadu roku 1982. Budova dostala číslo popisné 395.

Vedoucí samoobsluhy se stala paní Marie Seidlová, její zástupkyní paní Anna Řepová, dcera známého líbeznického obchodníka pana Oldřicha Matesa. Po otevření samoobsluhy byly původní obchody potravin a masa i drogerie a mlékárna uzavřeny. Jejich prodáváčky a prodáváči se stali základem pracovního teamu nového nákupního střediska. Za tři roky provozu zde zákazníci utratili 31 596 000 Kčs. Bylo spočítáno, že za každou hodinu zákazníci v potravinách nechali 3 912 Kčs a za masné výrobky, které se prodávaly odděleně, 600 Kčs za jednu prodejní hodinu.

Původní bylo naplánováno další rozšíření objektu nákupního střediska o druhou část, v roce 1988 měla zahrnovat prodej průmyslového zboží, obuvi, látek a prádla. K dostavě již však nedošlo.

Po roce 1989 byla prodejna samoobsluhy na Mělnické čp. 395 privatizována, nyní je zde samoobslužná prodejna britského obchodního řetězce TESCO.

Ostatní obchody v obci buď zůstaly, nebo byly později svými majiteli zcela zrušeny či se v nich změnil sortiment zboží, anebo byla původně zrušená prodejna obnovena, jako potraviny v čp. 68 roku 2022.

(Děkuji za spolupráci Janě Roedlové, Aničce Řepové, Bc. Ditě Pořádkové, Ing. Jitce Dudkové a PhDr. Janu Králíkovi. Zdroje: ZADÁK, Bohumil: Letopisy obce Líbeznice; Líbeznický zpravodaj, Líbeznice, 1983.)

Hana Bílková
fotografie archiv -hb-

Výstavba samoobsluhy

Otevření samoobsluhy – pohled z venku

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

SKAUTI POŘÁDALI UKLIÐME ČESKO V LÍBEZNICÍCH

Na apríla 1. dubna 2023 se líbezníckí skauti opět vydali uklízet blízké okolí Líbeznic. Již od roku 2018 jsme každé jaro součástí oficiální celorepublikové

akce nazvané Uklíðme Česko. Jedná se o dobrovolnickou iniciativu s cílem uklíðit nepořádek v našem okolí. Každý z nás se může stát součástí akce, která má smysl. Uklíðí se především příroda kolem nás. Příroda je místo pro odpočinek, pro hledání krásy, klidu a sportu. Místo k procházkám a třídění myšlenek. Aby mohla zůstat tak, jak byla stvořena, čistá, nemůžeme ji zaneřádit naším nepořádkem. Nestačí, že si binec děláme ve městě? Musí naše odpady znečišťovat vodu, hyzdit krajinu a ubližovat živočichům, kteří se nemohou bránit? Sáhne se do svědomí, a pak do skříně pro pytel a uklíðíme.

Už jste se s nimi možná potkali. S kým? Se skauty a dalšími lidmi, kteří chodí na procházku s pytlíkem a při návratu ho plný vyhodí do popelnice. V tento den, na akci Uklíðme Česko, líbezníckí skauti nechodí na jen tak ledajakou pro-

cházkou, ale s velkými černými pytlíky přímo vyhledávají nepořádek v příkopech, remízích a na černých skládkách. A stále i po několika letech uklíðů nacházejí podobné množství odpadu i podobného složení. Jedná se o pneumatiky, skla, PET lahve, sáčky z fast-foodů, boty atp. Ano, nejedná se přímo o předměty, které nám nedopatřením vypadly z batohu.

Letos měli největší zastoupení hledačů nepořádku ty nejmenší děti ve věku 5–7 let.

Je velmi smutné, až zarážející, že děti musí uklízet nepořádek v přírodě i po dospělých.

VĚRME V ČISTŠÍ ZÍTRKY.

*Michal Jech zvaný Chlapeček
fotografie skauti*

VOLEJBALOVÉ JARO V LÍBEZNICÍCH

V lednu jsme se s minivolejbalisty z Líbeznic vydali hned na dva turnaje:

Na turnaji barevného minivolejbalu v Braníku (21.–22. ledna 2023) jsme byli součástí rekordních 140 týmů a zadarilo se nám především ve žluté barvě (zlatá medaile) a zlato i stříbro jsme brali také v červeném minivolejbalu.

Festival barevného minivolejbalu v Neratovicích (29. ledna 2023), kterého se zúčastnilo ve dvou dnech 162 týmů, nám potom přinesl úspěchy pře-

devším v oranžové barvě – tam jsme totiž ukořistili hned dvě nejvzácnější medaile. Zlaté medaile a pohár pro vítěze braly Sarah Amorim s Amálkou Šponerovou, stříbro po jediné turnajové porážce právě ve finále vezou Daniel Lar s Filipem Králem.

Navíc jsme v lednu pořádali další díl tradičního rodinného turnaje v Líbeznicích. Minivolejbalový turnaj týmů ve složení hráč + rodič proběhl tentokrát v počtu 12 týmů, které hrály fialový minivolejbal, a 8 týmů ve žluté barvě. Opět dorazilo pár nováčků, kteří sbírali první turnajové zkušenosti. Fialový minivolejbal byl zase posunem oproti oranžovému pro ty zkušenější hráče.

V únoru a březnu jsme opět vyrazili na další turnaje, které se konají v areálu HAMR Braník. V březnu jsme tam už hráli v nových dresech, které nám přinesly štěstí v podobě tří zlatých medailí v různých kategoriích. Z Líbeznic se zúčastnilo dohromady

11 dvojic a na turnaji bylo dalších sedm odchovanců hrajících již za jiné spřátelené kluby (SK Prosek, SK Kometa Praha, TJ Neratovice).

*Tomáš Holý
VK Líbeznice, z. s.
<https://www.volejbal-libeznice.cz>
fotografie archiv volejbal*

Hledáme děti do našeho klubu

MIKRO-PŘÍPRAVKA (věk cca 5–6 let)

všestranná pohybová příprava, základy míčové gramotnosti

MINI-PŘÍPRAVKA (věk cca 6,5–7,5 let)

všestranná pohybová příprava, žlutý minivolejbal

PŘÍPRAVKA (věk cca 8–9,5 let – narození červenec 2014 a později)

všestranná pohybová příprava, oranžový/červený minivolejbal

Základní požadavky:

- nadšení pro pohyb a míčové hry -
- schopnost poslouchat a plnit pokyny trenéra -
- dítě by se nemělo bát míče, naopak

MÍČ BY MĚL BYT JEHO NEJOBLÍBENĚJŠÍ HRAČKOU -

- dítě musí být zvyklé na kolektiv jiných podobně starých dětí -

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

JAKÁ JE ČINNOST LÍBEZNICKÝCH HASIČŮ?

V loňském roce to bylo již 136 let, co byl 1. října 1886 Sbor dobrovolných hasičů v Líbeznících založen. Málokdo ví, že jednotka je zařazena v kategorii JPO 3, máme tedy územní působnost i mimo katastrální území zřizovatele, z čehož plyne i povinnost zajištění výjezdového družstva s dobou výjezdu z místa dislokace do 10 minut od vyhlášení poplachu. Jsme zároveň zařazeni v Integrovaném záchranném systému, což bývá u dobrovolných hasičů spíše výjimkou, ale pro nás to znamená velké ocenění naší práce.

Pokud se mám vrátit retrospektivně k událostem v loňském roce, naše jednotka byla povolána celkem k 51 událostem. Požárů bylo 15, případů technické pomoci 26, asistence u dopravní nehody byla jedna. Mimořádné události byly tři, případů ostatní pomoci pět a u úniku plynu jsme byli jednou. K činnostem jednotky nepatří jen zásahy, je zapotřebí také mnoho času a zároveň lidí, kteří jsou ochotni se na této společné práci podílet. Práce v jednotce je velice rozmanitá a není jednoduché skloubit s ní pracovní a osobní život, kdy jednotka musí být připravena komukoli kdykoli přispěchat na pomoc. Celá naše činnost, její rozvoj, nestojí jen na lidských zdrojích, ale také na finančním zázemí, které nám poskytuje náš zřizovatel, obec Líbeznice.

Náplní naší činnosti je také spolupodílení se na nejrůznějších akcích v Líbeznících a okolí. V loňském roce jsme to byl například 7. května Spolkový ples v hale Na Chrupavce, 28. května Dětský den v Měšicích a 4. června oslava dětského dne v Bořanovicích. Z dalších loňských akcí mohu vybrat návštěvu 240 žáků prvních a druhých tříd líbeznické základní školy v naší hasičské zbrojnici. Zúčastnili jsme se Líbeznického posvícení, rozsvícení vánočního

Dne 30. listopadu 2022 při likvidaci požáru roubeného domu v Novém Boru na Českolipsku zemřel 39letý dobrovolný hasič. Dne 7. prosince 2022 na počest zesnulého vyjela požární technika před stanicí se zapnutým výstražným světelným zařízením a nastoupená osádka v zásahových stejnokrojích uctila jeho památku minutou ticha.

foto SDH Líbeznice

stromku a setkání na náměstí s punčem a betlémským světlem na Štědrý den.

I v letošním roce plánujeme účast na nejrůznějších akcích pořádaných obcí nebo spolky v obci. Nejbližší takovou akcí je Spolkový ples, který se bude konat 13. května ve Sportovní hale Na Chrupavce, kam všechny srdečně zveme.

Novinkou pro každého jsou také Dny otevřených dveří v líbeznické hasičské zbrojnici. Konají se každou neděli od 16 do 18 hodin, kde si každý zá-

jemce může prohlédnout naši techniku, kterou používáme při naší práci.

Na závěr bychom rádi popřáli našemu dlouholetému členu panu Františku Zahrádkovi ke krásnému životnímu jubileu hodně zdraví, štěstí a spoustu životního optimismu do dalších let.

S pozdravem všeho dobrého za líbeznické hasiče

Václav Pazdera

ŠIPKY OPĚT LÍTALY SKVĚLE

Takovými slovy byl zakončen jubilejní 10. ročník šipkového turnaje Varan Cup 2023, který se uskutečnil v sobotu 11. března ve „Věčku“ (klub Varanů Líbeznice) za podpory obce Líbeznice.

Turnaje se zúčastnilo 25 hráčů a hráček z Líbeznice a okolí. S radostí jsme mezi sebou přivítali i nové tváře, které se zúčastnily turnaje poprvé, a jak je vidět, obliba tohoto turnaje stále roste.

Varani připravili pro hráče bohaté občerstvení v podobě tradičních chlebičků, obložených mís, slaných závinů, jednohubek, sladkého překvapení a v neposlední řadě výborného guláše mistra Guliho.

Celý turnaj odstartoval ve dvě hodiny odpoledne rozlosováním, po kterém následovaly první zápasy. Každý hráč odehrál alespoň dva zápasy. Formátem turnaje byl tradiční pavouk – dvojité KO pro 32 hráčů.

V osm hodin večer odstartovalo finále, kde se střetli ti nejlepší z nás; Josef Zdvihál a Petr Šťastný, který si účast ve finále vybojoval ze skupiny B.

A jak to vše dopadlo? Na prvním místě se umístil Petr Šťastný, druhý skončil Josef Zdvihál a bronzovou pozici obsadil Petr Piskáček. Všem umístěným patří velká gratulace.

Ženy se mezi muži neztratily, nejlepší z nich, Lucka Vörösová, obsadila v celkovém pořadí 9. příčku.

Šipkařská parta

foto Romana Vörösová

Všem zúčastněným děkujeme za účast v turnaji a krásné odehrané duely. Doufáme, že příští turnaj bude opět tak úspěšný jako všechny jeho předchá-

zející ročníky. Děkujeme obci Líbeznice za každoroční podporu této akce.

Sylva Oliveriusová

VÝROČNÍ SCHŮZE LÍBEZNICKÝCH ZAHŘÁDKÁŘŮ

V sobotu 18. března se v Pizzerii u Kouzelníka konala výroční schůze líbeznických zahrádkářů, základní organizace Českého zahrádkářského svazu. A schůze to byla mimořádná, neboť líbezníci zahrádkáři letos slaví hned dvoje kulaté narozeniny.

První výročí souvisí se 120 roky od vzniku Okrašovického spolku, který byl předchůdcem základní organizace. A druhé výročí je 60 let od založení základní organizace zahrádkářského svazu. Výroční

Výroční schůze zahrádkářů archiv zahrádkářů

schůze se proto nesla ve znamení oslavy obou těchto jubileí.

Předsedkyně spolku Anna Pavlasová nejprve zhodnotila činnost spolku v minulém roce. Poté představila plán činnosti na letošní rok. Zahrádkáři patří k neaktivnějším líbeznickým spolkům. Pořádají tematicky laděné zájezdy, soutěž o nejhezčí truhlík/předzahrádku, Májovou zábavu (spolu s dalšími spolky), Vejšlap povodím Mratinského potoka, Halloweenskou soutěž, Svíčkovou a pomáhají při občasných akcích. Nezanedbávají ani odbornou přípravu. Svým členům nabízejí účast na odborných kurzech.

Na samotnou výroční schůzi navázalo občerstvení a odpolední hudba pro starší generace. Večerní diskotéka pak uzavřela oslavu dvojitého jubilea.

Líbeznickým zahrádkářům ani po 120 letech nedochází energie a elán. Naopak, příliv nových členů a aktivní činnost jsou příslibem pro léta budoucí.

-jh-

OBECNÍ KNIHOVNA

OHLÉDNUTÍ DO DOBY DÁVNO MINULÉ

V pondělí 20. března 2023 jsme se prostřednictvím vyprávění paní Mgr. Hany Bílkové přenesli o několik století zpátky. A ani nebyl potřeba stroj času a mohli jsme se ocitnout v Líbezních v době baroka a připomenout si, jak se v naší obci žilo i pracovalo.

O Líbezních máme první zmínku již z roku 1236, kdy král Václav I. věnoval statek s názvem Villa Lubeznice pražské kapitule. Od 15. století pak Líbeznice vlastnilo mnoho majitelů a v roce 1652 došlo k zásadní změně: Jindřich Černhauz prodal Líbeznice Janu Hartwigovi Nostitzovi, kteří vlastnili obce až do 20. století. Sice s malou přestávkou v šedesátých letech 17. století, kdy Líbeznice koupilo

Staré Město pražské, ale po čase se vrátily do rukou Nostitzů.

Vraťme se ale do barokních Líbezní a běžného života. Paní Bílková zaujala vyprávěním o tom, čím se lidé živil a jaká řemesla zde vynikala. Bohužel ani naši obci se nevyhnuly morové rány, které si v letech 1680, 1713 a 1771 vyžádaly řadu obětí. Za dob panování Marie Terezie bylo dle jejího příkazu i v Líbezních zavedeno první číslování domů, které se týkalo dnešní ulice Potoční, Pod Lipami a Družstevní. V roce 1772 byla v domě čp. 1 (dnešní masna) zavedena první líbeznická pošta. Tento poštovní úřad, který zde zavedli Francouzi, měl k dispozici 16 koní.

V roce 1788 byl položen základní kámen kostela svatého Martina. Ačkoli na první pohled to není poznat, nejedná se o kostel čistě barokní. Při jeho stavbě byly použity některé prvky jako dlažba, oltáře, či dokonce celá kostelní věž z kostelů jiných, které byly zrušeny v roce 1782 dekretem Josefa II. Líbeznická fara byla postavena již v roce 1727 a jejím nejznámějším duchovním správcem byl Jiří Václav Paroubek, spisovatel a humanista, který založil fond pro podporu nadaných žáků.

Čas vyhrazený výletu do historie uplynul jako voda. Podle reakcí více než 25 posluchačů bylo

Mgr. Hana Bílková ukazuje Palladium země české foto Z. Štíbal

znát, že se téma návratu do dob dávno minulých velmi líbilo, a budeme doufat, že to nebyl poslední pohled do minulosti naší obce, který nám paní Mgr. Hana Bílková nabídla.

AD

MUŽI, KTERÝ VÝZNAMNĚ PŘÍSPĚLI K POZNÁNÍ O SVĚTĚ

XII.

Kolem roku 1445 přišel Johannes Gutenberg (1400–1468) se zásadním vylepšením tisku. Tiskařský lis, který koncepčně vycházel z vinařského lisu, doplnil o rozebíratelnou předlohu. Na připravenou mřížku totiž vedle sebe sázel jednotlivé litery, odlité z kovu. Jednalo se o další z jeho experimentů, kdy hledal, jak využít nové technologie k vydělávání peněz. Z jeho dosavadních experimentů mu zbyly pouze zkušenosti a dluhy. Tentokrát byl však na prahu něčeho nového. O začátcích jeho podnikání víme málo. Jisté je, že roku 1448 si od svého švagra v Meinzu půjčil větší obnos peněz, nejspíše na vybudování tiskařské dílny. Vylepšil tiskařský lis, zkonstruoval ruční lící strojek, shromáždil tehdy dostupné znalosti o slitinách a jako první použil tzv. liteřinu, slitinu olova, cínu, antimonu a bizmutu, která se s drobnými úpravami při tzv. horké sazbě stále používá; vytvořil novou tiskařskou barvu ze

suspenze sazí ve lněné fermeži (tiskařskou čern) a zkonstruoval sazečské pomůcky.

Nejstarším datovaným tiskem Johanna Gutenberg je jednolistový kalendář *Almanach auf das Jahr 1448*. O nejstarších prvotiscích je vedeno mnoho sporů, protože se často dochovaly pouze v torzech a jejich datování je velmi obtížné. Po roce 1450 začal Gutenberg pracovat na svém nejznámějším díle – tištěné latinské bibli (tzv. Gutenbergova bible). Vytisknuta byla ve 180 exemplářích. Dnes se zachovalo jen asi 59 svazků, více či méně úplných. Enea Silvio Piccolomini, budoucí papež Pius II., poznamenal: „Neuvěřitelně schopný muž (...) začal prodávat tištěné Bible. Ještě nikdy jsem neviděl tak čisté, velké, snadno čitelné litery.“

Od 17. století uchovávala jeden pergamenový exemplář Gutenbergovy Bible knihovna Nostického paláce na Malé Straně (dnes sídlo Ministerstva kultury České republiky). Ten se však po mnoha peripetiích dostal do Londýna, odkud byl roku 1911 prodán do soukromé knihovny v kalifornském San Marinu, kterou založil železniční magnát a sběratel Henry F. Huntington.

Národní knihovna v Praze dnes uchovává pouze fragment Gutenbergovy Bible. Jde o Izájášovo proctví. Národní knihovna vlastní ještě další Gutenbergovy tisky – tzv. odpustkové listy vytištěné roku 1454, které byly v roce 2005 objeveny ve františkánské knihovně v Chebu.

Aby Gutenbergovo nejznámější dílo mohlo vzniknout, bylo zapotřebí dostatek financí. Gutenberg si opakovaně vypůjčoval u mohuškého obchodníka Johanna Fusta, za půjčku se zaručil zaří-

zením tiskárny i knihami. Komunikace mezi Fustem a Gutenbergem od počátku vážla. Z pozdějších soudních sporů vyplývá, že Gutenberg Fusta považoval za pouhého věřitele, kdežto Fust věc pochopil tak, že se stal spolumajitelem tiskařské firmy. Roku 1455 zažaloval Fust Gutenberg, že prostředky určené na tisk bible použil k jiným účelům a kromě toho že neplatil úroky. Gutenberg spor prohrál a k umoření dluhu mu byla tiskárna i s částí nákladu knih zabavena.

Nový majitel Johann Fust ustanovil vedoucím provozu Gutenbergova tovaryše Petra Schöffera a společně vydali ještě mnoho knih. Knihtisk přestal být tajemstvím jediné firmy a šířil se dále do světa – 1459 Bamberk, 1460 Štrasburk, 1465 Kolín nad Rýnem, 1468 Aušpurk, 1467 Řím, 1468 Basilej.

Gutenberg se vrátil do domu svých rodičů a patrně založil další tiskárnu, neboť jeho tiskařský lis zdědil roku 1468 mohušký advokát.

Za nejstarší českou tištěnou knihu se považuje *Kronika trojanská* vytištěná roku 1468 v Plzni neznámým tiskařem. Je zde použito nejednotné gotické písmo tzv. česká bastarda.

V Evropě bylo do roku 1500 v činnosti více než 1 000 tiskáren a počet titulů, tzv. inkunabulí, jak se knihy vytištěné před tímto rokem nazývají (podle latinského *cunabula* – kolébka), přesáhl 26 tisíc. Byly mezi nimi tisky bible a náboženských knih, ale také knih odborných, vědeckých a kratochvilných.

/zdroje: internet, Wikipedie, I. Štoll – *Dějiny fyziky*/

AD

 Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

XXIV.

Učitelé školy zdejší

Prvním známým učitelem v Líbeznicích, jak již svrchu připomenuto, byl Matouš Lebeda r. 1692.

V letech 1695–1713 byl tu Václav Vysokomejský; zemřel v Kojeticích r. 1763. Od r. 1716 uvádí se Jan Martin Kouřimský a r. 1722 Jiří Fibiger, který zemřel zde 1725 v 50. roce věku svého. Dále učitel

Václav Steiner, měšťan kostelecký, jenž se vyskytuje v zdejších matrikách v letech 1731–1743.

Antonín Němeček, rod. ze Sadské, příbuzný tehdejšího faráře Paroubka, v letech 1745–1752.

Josef z Josefu, měšťan kostelecký r. 1754, který do Líbeznic přišel nejspíše z Vodolky. Za něho připomíná se tu poprvé školní pomocník (školní mládenec, adjunkt); byl jím r. 1770 Václav Ast.

Josef z Josefu zemřel zde r. 1773 v 65. roce věku svého.

Po něm následoval učitel František Renner r. 1773. Za jeho doby stavěl se nynější kostel a jemu byl svěřen dohled, začal dostávat odměnu 4 zl. měsíčně. Jeho pomocníky byli: Arnold r. 1778, Josef Eym r. 1784, Josef Renner r. 1787–1788, Tomáš Malý 1801–1809. Učitel Fr. Renner zemřel zde 3. 6. 1809 na schřadnutí v 59. roce svého věku.

Z doby působení Rennerova dovidáme se o škole líbeznické ze zprávy vikariátní r. 1786 následující:

„O velikonoční zkoušce r. 1786 osvědčila škola líbeznická výborný prospěch. Pan farář, kaplan, ředitel panství, učitel i pomocník závodili ve snaze o zvelebení školy. Manželka učitele Fr. Rennera učila dívky šití, pléstí, přísti, zpívatí aj. tak zdárně, že zasloužila jako předešlé pochvaly; i dostalo se jí jako zvláštní odměny 6 dukátů. Počet žáků činil již 110 a vzrůstá denně. Tato škola je vzorem ostatním školám venkovským a odporuje všem nesprávným důvodům, že vesnické děti nelze beze škody pro hospodářství a chov dobytka do školy posílati. Vzhledem k tomu dal pan hrabě František Antonín Nostic, nynější nejvyšší purkrabí, školu rozšířiti a učitelům nové obydlí zříditi. Velmi horlivý a o dobro svých osadníků pečlivý farář Tomáš Weininger zřídil za hmotné podpory vrchnosti a za přispění vrchnostenských úředníkův a představených obcí chudobinec.“

AD

 LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

2. 4. 1805 narozen dánský spisovatel Hans Christian Andersen – *Malá mořská víla, Sněhová královna, Pohádka mého života*

2. 4. 1840 narozen francouzský spisovatel Émile Zola – *Zabiják, Germinal, Břicho Paříže*

4. 4. 1915 narozen český novinář a spisovatel Jan Drda – *Hrátky s čertem, Městečko na dlani, Vyšší princip, Němá barikáda*

4. 4. 1911 narozen český spisovatel Václav Čtvrtek – *Pohádky z pařezové chaloupky, Křemílk a Vochomůrky, Rumcajs, O makové panence a motýlu Emanuelovi*

5. 4. 1835 narozen český básník a dramatik Vítězslav Hálek – *Večerní písně, Mužikantská Liduška*

17. 4. 1885 narozena dánská spisovatelka Karen Blixenová – *Sedm fantastických příběhů, Vzpomínky na Afriku*

**HLEDÁME LEKTORY
ANGLIČTINY A NĚMČINY
- Líbeznice a okolí**

**Vhodné i pro studenty
a maminky na mateřské
dovolené.**

**Vynikající znalost jazyka
podmínkou, ostatní
Vás naučíme.**

www.zivaanglictina.cz
pavla.zarembova@gmail.com
Tel.: 724 755 149

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA LÍBEZNICE
ZVE SRDEČNĚ VŠECHNY ŽÁKY I RODIČE A PŘÁTELE ŠKOLY NA

**DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ,
UNIKÁTNÍ VESMÍRNÝ ZÁŽITEK II
- MARSMELOUN A HELIOSFÉRA
KONCERT RADEK BANGA**

15:00 ZAHÁJENÍ AKCE

15:00 – 24:00 DRUHÁ ČÁST VÝSTAVY UNIKÁTNÍCH DESETIMETROVÝCH MODELŮ,
TENTOKRÁTE **MARS A SLUNCE** – PREZENTACE MODELŮ SE KONÁ
VE SPOLUPRÁCI S HVĚZDÁRNOU A PLANETÁRIEM BRNO

16:00 – 18:00 DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V ZŠ A ZUŠ, VSTUP DO VŠECH PROSTOR
VÝSTAVA PRACÍ ABSOLUTNÍHO VÝTVARNÉHO OBORU ZUŠ

21:00 ROZSVÍCENÍ PLANET

KONCERTY:

17:30 TOXIC WASTE

18:30 ORCHESTR ZUŠ POD VEDENÍM JOSEFA POSPÍŠILA

20:00 RADEK BANGA

PO CELOU DOBU KONÁNÍ AKCE ZAJIŠTĚNO OBČERSTVENÍ.

16. 6. 2023 od 15:00 HODIN

AREÁL ŠKOLY – VENKOVNÍ PÓDIUM, ŠKOLNÍ FOTBAL. HŘIŠTĚ A OKOLÍ

MERIDIAN

ČESKO-BRITSKÁ ZÁKLADNÍ ŠKOLA

**Dvojazyčná výuka již od
1. třídy**

**Zavedené prostředí
mezinárodní školy**

☎ +420 778 554 774

✉ info@skolameridian.cz

📍 Frýdlantská 1350/1,
Kobylisy, Praha

🌐 www.skolameridian.cz

**OBEC LÍBEZNICE A NEZISKOVÁ ORGANIZACE
KLUB SVOBODNÝCH MATEK VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA**

CHARITATIVNÍ SBÍRKU OBLEČENÍ PRO RODINY SAMOZIVITELŮ

**PŘINÉST MŮŽETE OBLEČENÍ DÁMSKÉ, PÁNSKÉ I DĚTSKÉ
SOUČÁSTÍ AKCE I CHARITATIVNÍ PRODEJ OBLEČENÍ
PRO KAŽDÉHO DÁRCE JAKO PODĚKOVÁNÍ KÁVA ZDARMA**

Sobota 13. května od 9 do 17 hodin, Malý sál Sportovní hala Na Chrupavce

KOLEM KOLEM LÍBEZNIC

Tým
Líbeznického
koloběhu
vás zve na
cyklozávod

20. května 2023

registrace od 9.15 hod., start od 10.00 hod.
Areál zdraví v Líbeznicích

Startovné – jednotlivci 100 Kč, skupiny 180 Kč
Závod jednotlivců – 25 km
Závod skupin a rodin – 20 km (hodnotí se čas a splnění úkolů)

Blíže info a registrace na www.libeznickykolobeh.cz.
Pořádá Stonožka Líbeznice s podporou Obce Líbeznice.

NOC KOSTELŮ 02.06.23

Po světle dne
totiž nastupuje

NOC

kdežto žádné zlo
nepřemůže moudrost.

Srov. Mdr 7,30

Líbeznice, kostel sv. Martina

Kostel bude pro návštěvníky otevřen od 18:00 do 20:30 hodin.

18:00 Zahájení programu
18:10 Koncert žáků ZUŠ Líbeznice
19:30 Camerata Praha, koncert komorního pěveckého sboru, diriguje Veronika Dvořáčková Žofáková
20:00 Chvilka pro ztišení

Celovečerní program:
Výstava prací žáků Jany Voldřichové a Gabriely Náhlíkové
- výtvarný obor ZUŠ Líbeznice
Proč je kostel a co se v něm děje? - kvíz pro děti

WWW.NOCKOSTELU.CZ

Andělky

Vás zvou na

POHYBOVÉ ODPOLEDNE S ANDĚLKAMI

neděle 28.5.2023 od 16:30 hod

Sportovní hala Na Chrupavce
– velký sál

Program:

- vystoupení dětí z kroužků Andělek (věk: 3 – 9 let)
- ukázka z hodin Rytmika a tanečky, Gymnastika hrou s prvky baletu a tance a Sportovky pro kluky i holky
- tanečky a diskotéka

Děkujeme obci Líbeznice za finanční podporu akce

www.andelky.cz

BYDLÍM TU S VÁMI

Váš realitní makléř pro Hovorčovice,
Líbeznice a Měšice.

RE/MAX
G8 Reality

Daniel Skružný
604 999 909
daniel.skruzny@re-max.cz

Zahradnictví Ďáblice

Lesy hl. m. Prahy | více než 95 let pěstujeme zeleň pro Prahu

- listnaté a jehličnaté stromy a keře • ovocné dřeviny • vřesovištní rostliny
- rostliny pnoucí a půdopokryvné • růže – mini, pnoucí, pokryvné, polyanthy, velkokvěté
- trvalky, skalničky, kapradiny a okrasné traviny • balkonové květiny a letničky
- substráty, mulčovací kůra, hnojiva • zahradnické potřeby

K Zahradnictví 582, Praha 8 | tel. 775 565 729, 778 883 161

www.zahradnictvidablice.cz

Půjčovna strojů na Mělníku

- autoplošiny **13 - 30 metrů**
- mini rypadla **1 - 3 tuny**
- nakladače, dopravníky

www.rewoservice.cz / +420 **605 596 766**

TOUŽÍTE nebo POTŘEBUJETE

- ✿ zmírnit stres a uvolnit napětí?
- ✿ podpořit činnost metabolismu a vnitřních orgánů?
- ✿ odstranit bloky páteře?
- ✿ zlepšit zažívání?
- ✿ posílit nervovou soustavu?
- ✿ rozproudí energii v těle?

Nejen to dokáže **REFLEXNÍ TERAPIE** plosky nohy.

Dopřejte sami sobě hodinu času v pohodlí Vašeho domova.
Ráda za Vámi dorazím do Líbeznic a blízkého okolí.

Těším se na Vás!

Romana Šebková
M: 736 482 430

orientační cyklozávod

(nejen) dvojic okolo Líbeznic

sobota 10. června 2023 od 9:00

start a cíl v Areálu zdraví v Líbeznicích

Závod se koná za přispění obce Líbeznice v rámci Grantu na podporu projektů v oblasti kultury, sportu a volnočasových aktivit.

LÍBEZNICKÉBLUDICKÝ.CZ

PŘÍMĚSTSKÉ KEMPY A TÁBORY

Měšice, Praha 8 a 9

Kemp se psy

17. – 21. 7., 7. – 11. 8. 2023

Kemp pro detektivy

24. – 28. 7., 14. – 18. 8. 2023

Florbalový kemp
21. – 25. 8. 2023

Florbalový tábor
30. 7. – 5. 8. 2023

Knižní kemp
31. 7. – 4. 8. 2023

Taneční kemp
24. – 28. 7. 2023

Hobby horsing kemp
10. – 14. 7. 2023

@krouzekpp

NASKENUJ MĚ

Kroužek PP

PŘIHLAŠOVÁNÍ NA WWW.KROUZKPP.CZ

PA NENKA

9. 5. 2023 v 18:00

Nová scéna ND
Laterna magika

Účinkují:

Žákyně Taneční školy Dany Gregorové
Veronika Beranová
Eva Čížková
Skupina Trio

Děkujeme za podporu:

ZAHRÁDKÁŘI, HASIČI, FOTBALISTI, BARÁČNÍCI
LÍBEZNICE VÁS SRDEČNĚ ZVOU
NA

2.

SPOLKOVÝ

BENEFIČNÍ PLES

NA POMOC LIDEM SE SVALOVOU DYSTROFIÍ

v sobotu 13.5.2023 ve 20 hod
v hale Na Chrupavce

dres code: casual

K tanci a poslechu hraje skupina Artur
Vstupenky je možné zakoupit v Bistru ŽLUTÁ KARTA
v Pizzerii U Kouzelníka a na Obecním úřadě Líbeznice
Cena slosovatelné vstupenky 300Kč
Cena vstupenky nad 70 let 150Kč

Výtěžek z tomboly bude věnován na konto MDA RIDE,
jehož cílem je pomoc lidem se svalovou dystrofií.

**ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA
LÍBEZNICE**

Zve zájemce o studium uměleckých oborů
k talentovým zkouškám.

hudební obor 9. 5. a 24. 5. 2023
taneční obor 10. - 11. 5. a 24. - 25. 5. 2023
výtvarný obor 16. 5. a 26. 5. 2023

Žádáme uchazeče, aby nejpozději 3 pracovní
dny před zahájením zkoušky odeslali
elektronickou přihlášku dostupnou
na www.zuslibeznice.cz
a zaregistrovali si termín.

KULTURNÍ VÝBOR OBCE LÍBEZNICE VÁS ZVE NA

**FARMÁŘSKÉ
— TRHY —**

LÍBEZNICE MÍROVÉ NÁMĚSTÍ
OD 9 DO 12 HODIN
LETNÍ SEZÓNA JE TADY
ZAHAJUJEME V SOBOTU 13/5
DÁLE SOBOTA 27/5, 10/6 A 24/6

KALENDÁŘ AKCÍ 2023

11. 5. ABSOLVENTSKÝ KONCERT A KONCERT
TŘÍDY BICÍCH NÁSTROJŮ O. Veselého,
18:00 hodin

13. 5. SPOLKOVÝ PLES
– Sportovní hala Na Chrupavce

13. 5. FARMÁŘSKÉ TRHY
– Mírové náměstí

13. 5. CHARITATIVNÍ SBÍRKA OBLEČENÍ PRO
RODINY SAMOŽIVITELŮ – Sportovní hala
Na Chrupavce – malý sál

16. 5. KONCERT ŽÁKŮ ZUŠ,
18:30 hodin

18. 5. ABSOLVENTSKÝ KONCERT A KONCERT
KLAVÍRNÍ A AKORDEONOVÉ TŘÍDY
Š. Camfrly, 18:00 hodin

20. 5. KOLEM KOLEM LÍBEZNIC
– Areál zdraví

23. 5. ABSOLVENTSKÝ KONCERT A KONCERT
PĚVECKÉ TŘÍDY N. Novotné, 19:00 hodin

27. 5. FARMÁŘSKÉ TRHY
– Mírové náměstí

28. 5. POHYBOVÉ ODPOLEDNE S ANDĚLKAMI
– Sportovní hala Na Chrupavce

30. 5. KONCERT KLAVÍRNÍ TŘÍDY A. Gaálové,
19:00 hodin

31. 5. KONCERT KLAVÍRNÍ TŘÍDY I. Štrynclové,
18:30 hodin

1. 6. KONCERT DECHOVÉ TŘÍDY J. Pospíšila,
18:00 hodin

2. 6. NOC KOSTELŮ

3. 6. DĚTSKÝ DEN
– Areál zdraví

5. 6. ABSOLVENTSKÝ KONCERT A KONCERT
KLAVÍRNÍ TŘÍDY M. Pospíšilové,
18:00 hodin

Obec Líbeznice

Knihovna

Skautské
středisko Willi

kavárna
MěLibeKafe

Základní škola
a Základní
umělecká škola

Spolkové akce, ostatní akce nebo akce
pořádané z grantu pro kulturu a sport

Obec baráčníků

Atletika Líbeznice

1. FC Líbeznice

Český
zahradkářský
svaz

Mateřská škola

Stolní tenis